



Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Store Afdeling)

25. oktober 2017*

»Præjudiciel forelæggelse – forordning (EU) nr. 604/2013 – afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne – artikel 27 – retsmiddel – omfanget af domstolsprøvelsen – artikel 29 – fristen for at gennemføre overførslen – manglende overførsel inden for den fastsatte frist – den ansvarlige medlemsstats forpligtelser – ansvarsovergang – krav om en afgørelse fra den ansvarlige medlemsstat«

I sag C-201/16,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Verwaltungsgerichtshof (forvaltningsdomstolen, Østrig) ved afgørelse af 31. marts 2016, indgået til Domstolen den 12. april 2016, i sagen

Majid Shiri, også kendt som Madzhdi Shiri,

procesdeltager

Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl,

har

DOMSTOLEN (Store Afdeling),

sammensat af præsidenten, K. Lenaerts, vicepræsidenten, A. Tizzano, afdelingsformændene L. Bay Larsen (refererende dommer), T. von Danwitz, J.L. da Cruz Vilaça og A. Rosas samt dommerne E. Juhász, A. Borg Barthet, M. Safjan, D. Šváby, A. Prechal, E. Jarašiūnas og M. Vilaras,

generaladvokat: E. Sharpston,

justitssekretær: fuldmægtig K. Malacek,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 14. marts 2017,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Majid Shiri ved Rechtsanwältin W. Weh og S. Harg,
- den østrigske regering ved G. Hesse, som befuldmægtiget,
- den tjekkiske regering ved M. Smolek og J. Vláčil, som befuldmægtigede,

* Processprog: tysk.

- Det Forenede Kongeriges regering ved C. Crane og S. Brandon, som befuldmægtigede, bistået af barristers D. Blundell og M. Gray,
 - den schweiziske regering ved E. Bichet, som befuldmægtiget,
 - Europa-Kommissionen ved G. Wils og M. Condou-Durande, som befuldmægtigede,
- og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 20. juli 2017, afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 27, stk. 1, og artikel 29, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT 2013, L 180, s. 31, herefter »Dublin III-forordningen«).
- 2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med behandlingen af en sag anlagt af Majid Shiri, også kendt som Madzhdi Shiri, en iransk statsborger, til prøvelse af en afgørelse afsagt af Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl (forbundsmyndigheden for immigration og asyl, Østrig) (herefter »myndigheden«), hvorved myndigheden afviste at antage Majid Shiris ansøgning om international beskyttelse til realitetsbehandling, anordnede hans udsendelse og bekræftede, at han kunne overføres til Bulgarien.

Retsforskrifter

Forordning (EF) nr. 1560/2003

- 3 Kapitel III i Kommissionens forordning (EF) nr. 1560/2003 af 2. september 2003 om gennemførelsesforanstaltninger til Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne (EUT 2003, L 222, s. 3), som ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 118/2014 af 30. januar 2014 (EUT 2014, L 39, s. 1), fastlægger en række bestemmelser vedrørende gennemførelse af overførslen af de berørte personer til den ansvarlige medlemsstat som omhandlet i Dublin III-forordningen.
- 4 Denne forordnings artikel 8, stk. 1, bestemmer:

»Den ansvarlige medlemsstat er forpligtet til at sørge for, at ansøgerens overførelse kan ske hurtigst muligt, og at der ikke stilles hindringer i vejen for ham. Den ansvarlige medlemsstat fastlægger eventuelt det sted på dens område, hvor ansøgeren vil blive overført eller tilbageført til de kompetente myndigheder, under hensyntagen til geografiske begrænsninger og de transportmuligheder, som er til rådighed for den medlemsstat, der foretager overførslen. [...]«

Dublin III-forordningen

5 4., 5. og 19. betragtning til Dublin III-forordningen er affattet således:

»(4) I konklusionerne fra [Det Europæiske Råds særlige møde i] Tammerfors [den 15. og 16. oktober 1999] præciseres det også, at det fælles europæiske asylsystem på kort sigt bør omfatte en klar og brugbar metode til fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning.

(5) En sådan metode bør baseres på kriterier, der er objektive og retfærdige for både medlemsstaterne og de pågældende personer. Den bør især gøre det muligt hurtigt at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, for at sikre en effektiv adgang til procedurerne om meddelelse af international beskyttelse og for ikke at bringe målet om en hurtig behandling af ansøgninger om international beskyttelse i fare.

[...]

(19) For at sikre en effektiv beskyttelse af de pågældende personers rettigheder bør der fastlægges retsgarantier og en ret til adgang til effektive retsmidler i forbindelse med afgørelser vedrørende overførsler til den ansvarlige medlemsstat, jf. navnlig artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Med henblik på at sikre, at folkeretten overholdes, bør adgangen til effektive retsmidler i forbindelse med sådanne afgørelser omfatte både undersøgelsen af anvendelsen af denne forordning og af den retlige og faktiske situation i den medlemsstat, som ansøgeren overføres til.«

6 Denne forordnings artikel 3, stk. 1, bestemmer:

»Medlemsstaterne behandler enhver ansøgning om international beskyttelse fra en tredjelandstatsborger eller statsløs, der indgiver en ansøgning på en af medlemsstaternes område, herunder ved grænsen eller i transitområderne. En ansøgning behandles kun af den medlemsstat, som er ansvarlig efter kriterierne i kapitel III.«

7 Nævnte forordnings artikel 17, stk. 1, fastsætter:

»Uanset artikel 3, stk. 1, kan enhver medlemsstat beslutte at behandle en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs, selv om behandlingen af ansøgningen ikke påhviler den efter kriterierne i denne forordning.«

8 Samme forordnings artikel 22 og 25 fastlægger bestemmelser vedrørende henholdsvis besvarelse af en anmodning om overtagelse og besvarelse af en anmodning om tilbagetagelse.

9 Dublin III-forordningens artikel 27, stk. 1 og 3, har følgende ordlyd:

»1. Ansøgeren [...] har ret til effektive retsmidler i form af klage eller indbringelse for en domstol eller et domstolslignende organ af de faktiske og retlige forhold mod en afgørelse om overførsel.

[...]

3. Med henblik på tilfælde, hvor afgørelser om overførsel påklages eller indbringes, skal det i medlemsstaternes nationale lovgivning fastsættes, at:

a) klagen eller indbringelsen giver personen ret til at forblive på den pågældende medlemsstats område, indtil resultatet af klagen eller indbringelsen for en domstol foreligger, eller

- b) overførslen suspenderes automatisk, og at denne suspension udløber efter en vis rimelig periode, i løbet af hvilken en domstol eller et domstolslignende organ efter nøje og stringent undersøgelse skal have truffet en afgørelse om at tillægge en klage eller indbringelse opsættende virkning, eller
- c) den pågældende har lejlighed til inden for en rimelig frist at anmode en domstol eller et domstolslignende organ om at udsætte gennemførelsen af afgørelsen om overførsel, indtil der foreligger et resultat af vedkommendes klage eller indbringelse. Medlemsstaterne sikrer, at der findes effektive retsmidler, ved at udsætte overførslen, indtil afgørelsen om den første anmodning om udsættelse er truffet. Enhver afgørelse om, hvorvidt gennemførelsen af afgørelsen om overførsel udsættes, skal træffes inden for en rimelig frist, idet der skal kunne foretages en nøje og stringent undersøgelse af anmodningen om udsættelse. En afgørelse om ikke at udsætte gennemførelsen af overførslen skal indeholde oplysning om den begrundelse, som den er baseret på.«

10 Denne forordnings artikel 29, stk. 1 og 2, fastsætter:

»1. Overførslen af ansøgeren eller af en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra c) eller d), fra den anmodende medlemsstat til den ansvarlige medlemsstat sker i overensstemmelse med den anmodende medlemsstats nationale ret efter samråd mellem de berørte medlemsstater, så snart det er praktisk muligt og senest seks måneder efter, at anmodningen fra en anden medlemsstat om overtagelse eller tilbagetagelse af den pågældende er accepteret, eller efter, at der er truffet endelig afgørelse om en klage eller indbringelse, hvor dette tillægges opsættende virkning i overensstemmelse med artikel 27, stk. 3.

[...]

2. Finder overførslen ikke sted inden for fristen på 6 måneder, fritages den ansvarlige medlemsstat for sine forpligtelser til at overtage eller tilbagetage den pågældende, og ansvaret overføres så til den anmodende medlemsstat. Denne tidsfrist kan forlænges til højst et år, hvis overførslen ikke kunne gennemføres på grund af fængsling af den pågældende, eller til højst 18 måneder, hvis den pågældende forsvinder.«

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 11 Majid Shiri ankom til Den Europæiske Union via Bulgarien, og han indgav en ansøgning om international beskyttelse i denne medlemsstat den 19. februar 2015.
- 12 Den 7. marts 2015 indgav han endvidere en ansøgning om international beskyttelse i Østrig. Myndigheden anmodede den 9. marts 2015 de bulgarske myndigheder om at tilbagetage Majid Shiri.
- 13 De bulgarske myndigheder gav den 23. marts 2015 sit samtykke til denne tilbagetagelsesanmodning.
- 14 Den 2. juli 2015 afviste myndigheden at antage Majid Shiris ansøgning om international beskyttelse til realitetsbehandling, anordnede hans udsendelse og bekræftede, at han kunne overføres til Bulgarien.
- 15 Majid Shiri påklagede denne afgørelse til Bundesverwaltungsgericht (forbundsdomstol i forvaltningsretlige sager, Østrig), idet stævningen var ledsaget af en anmodning om anerkendelse af søgsmålets suspenderende virkning. Uden at tage stilling til sidstnævnte anmodning annullerede retten den 20. juli 2015 den pågældende afgørelse med den begrundelse, at myndigheden på grund af Majid Shiris sårbarhed som følge af hans helbred burde have undersøgt, om den var forpligtet til at gøre brug af muligheden i Dublin III-forordningens artikel 17, stk. 1.

- 16 Efter denne annullation afviste myndigheden ved en ny afgørelse af 3. september 2015 at antage Majid Shiris ansøgning om international beskyttelse til realitetsbehandling, anordnede hans udsendelse og bekræftede, at han kunne overføres til Bulgarien.
- 17 Majid Shiri påklagede denne afgørelse til Bundesverwaltungsgericht (forbundsdomstol i forvaltningsretlige sager) ved stævning indgået til denne ret den 17. september 2015, idet stævningen var ledsaget af en anmodning om anerkendelse af søgsmålets suspenderende virkning. Ved supplerende udtalelse af 23. september 2015 gjorde Majid Shiri gældende, at ansvaret for at behandle ansøgningen om international beskyttelse var overgået til Republikken Østrig, idet den i Dublin III-forordningens artikel 29, stk. 1 og 2, fastsatte frist for overførslen på seks måneder var udløbet samme dag.
- 18 Bundesverwaltungsgericht (forbundsdomstol i forvaltningsretlige sager) forkastede ved dom af 30. september 2015 søgsmålet uden at tage stilling til anmodningen om anerkendelse af søgsmålets suspenderende virkning. Hvad angår Majid Shiris argument fremført i den supplerende udtalelse af 23. september 2015 vedrørende udløbet af den frist på seks måneder, der er fastsat i Dublin III-forordningens artikel 29, stk. 1 og 2, fastslog forbundsdomstolen, at som følge af annullationen af myndighedens afgørelse af 2. juli 2015 og hjemvisningen af sagen til denne myndighed med henblik på en ny afgørelse var en ny seksmånedersfrist begyndt at løbe fra det tidspunkt, hvor overførslen af Majid Shiri blev mulig, dvs. fra den syvende dag efter modtagelsen af den af ham indbragte stævning, nemlig fra den 24. september 2015. Bundesverwaltungsgericht (forbundsdomstol i forvaltningsretlige sager) er af den opfattelse, at ansvaret for at behandle Majid Shiris ansøgning om international beskyttelse stadig påhviler Republikken Bulgarien og ikke i mellemtiden er overgået til Republikken Østrig.
- 19 Majid Shiri har iværksat kassationsanke ved den forelæggende ret til prøvelse af denne dom.
- 20 Denne ret er af den opfattelse, at det – før der skal tages stilling til spørgsmålet om, hvorvidt fristen for overførsel af Majid Shiri eventuel er udløbet – skal undersøges, om en person, der ansøger om international beskyttelse, kan påberåbe sig, at ansvaret for at behandle denne ansøgning om beskyttelse eventuelt er overgået som følge af udløbet af denne frist, og om den omstændighed, at fristen er udløbet, i sig selv er tilstrækkelig til at medføre, at ansvaret således overgår.
- 21 Under disse omstændigheder har Verwaltungsgerichtshof (forvaltningsdomstolen, Østrig) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) Skal bestemmelserne vedrørende retten til effektive retsmidler i forbindelse med afgørelser vedrørende overførsler i [Dublin III-forordningen], navnlig artikel 27, stk. 1, på baggrund af 19. betragtning hertil fortolkes således, at en asylansøger kan gøre gældende, at ansvaret overgår til den anmodende medlemsstat på grund af udløbet af overførselsfristen på seks måneder ([Dublin III-forordningens] artikel 29, stk. 2, sammenholdt med artikel 29, stk. 1 [...])?
- Såfremt første spørgsmål besvares bekræftende:
- 2) Overgår ansvaret i henhold til [Dublin III-forordningens] artikel 29, stk. 2, første punktum, [...] alene med udløbet af overførselsfristen, eller kræver en ansvarsovergang på grund af fristens udløb også, at den ansvarlige medlemsstat afviser pligten til at overtage eller tilbagetage den pågældende person?«

Om anmodningen om genåbning af den mundtlige forhandling

- 22 Efter fremsættelsen af generaladvokatens forslag til afgørelse i retsmødet den 20. juli 2017 har Majid Shiri ved skrivelse indgået til Domstolens Justitskontor den 6. september 2017 anmodet om genåbning af den mundtlige forhandling. Til støtte for denne anmodning har Majid Shiri gjort gældende, at der i forslaget til afgørelse tages stilling til et retligt spørgsmål vedrørende beregning af fristen i Dublin III-forordningens artikel 29, stk. 1, som ikke er forelagt af den forelæggende ret, og hvortil Majid Shiri således ikke har haft anledning til at fremkomme med bemærkninger.
- 23 Det bemærkes i denne henseende, at artikel 83 i Domstolens procesreglement giver Domstolen mulighed for til enhver tid, efter at have hørt generaladvokaten, ved kendelse at bestemme, at retsforhandlingernes mundtlige del skal genåbnes, navnlig såfremt sagen bør afgøres på grundlag af et argument, som ikke har været drøftet af de berørte parter.
- 24 Det skal imidlertid bemærkes, at Domstolen under alle omstændigheder ikke er af den opfattelse, at der i nærværende sag skal tages stilling til det retlige spørgsmål vedrørende beregning af fristen i Dublin III-forordningens artikel 29, stk. 1, som Majid Shiri har henvist til. Domstolen finder i øvrigt efter at have hørt generaladvokaten, at den er i besiddelse af alle nødvendige oplysninger for at kunne træffe afgørelse, og at disse oplysninger har været genstand for drøftelse for denne.
- 25 Det er derfor ufornuddent at anordne genåbning af retsforhandlingernes mundtlige del.

Om de præjudicielle spørgsmål

Det andet spørgsmål

- 26 Med det andet spørgsmål, som skal behandles først, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om Dublin III-forordningens artikel 29, stk. 2, skal fortolkes således, at hvis overførslen ikke har fundet sted inden for den frist på seks måneder, der er fastsat i denne forordnings artikel 29, stk. 1 og 2, overgår det fulde ansvar til den anmodende medlemsstat, uden at det er nødvendigt, at den ansvarlige medlemsstat har afvist at overtage eller tilbagetage den pågældende person.
- 27 Det følger af Dublin III-forordningens artikel 29, stk. 1, første afsnit, at overførslen af den pågældende person sker, så snart det er praktisk muligt og senest seks måneder efter, at anmodningen fra en anden medlemsstat om overtagelse eller tilbagetagelse af den pågældende er accepteret, eller efter, at der er truffet endelig afgørelse om en klage eller indbringelse, hvor dette tillægges opsættende virkning.
- 28 I denne sidstnævnte henseende fremgår det af forordningens artikel 27, stk. 3, litra c), at når det i national ret bestemmes, at den pågældende har lejlighed til at anmode en domstol eller et domstolslignende organ om at udsætte gennemførelsen af afgørelsen om overførsel, indtil der foreligger et resultat af vedkommendes klage eller indbringelse, skal den ret, for hvilken sagen er indbragt, tage stilling til denne anmodning inden for en rimelig frist og begrunde sin afgørelse, hvis anmodningen forkastes.
- 29 Forordningens artikel 29, stk. 2, præciserer, at hvis overførslen ikke finder sted inden for fristen på seks måneder, fritages den ansvarlige medlemsstat for sine forpligtelser til at overtage eller tilbagetage den pågældende, og ansvaret overføres så til den anmodende medlemsstat.
- 30 Det fremgår af selve ordlyden af denne bestemmelse, at den fastsætter, at det fulde ansvar overføres til den anmodende medlemsstat, uden at denne overførsel er underlagt nogen reaktion fra den ansvarlige medlemsstats side (jf. analogt dom af 26.7.2017, Mengesteab, C-670/16, EU:C:2017:587, præmis 61).

- 31 Denne fortolkning er øvrigt i overensstemmelse med det mål om en hurtig behandling af ansøgninger om international beskyttelse, som er nævnt i femte betragtning til Dublin III-forordningen, ved at sikre, at i tilfælde af forsinkelse i gennemførelsen af overtagelses- eller tilbagetagelsesproceduren sker behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse i den medlemsstat, hvor ansøgeren om international beskyttelse befinder sig, med henblik på ikke at udsætte denne behandling yderligere (jf. analogt dom af 26.7.2017, Mengesteab, C-670/16, EU:C:2017:587, præmis 54).
- 32 Den pågældende fortolkning afspejles ligeledes i bestemmelserne om gennemførelse af overførslen, som findes i kapitel III i forordning nr. 1560/2003.
- 33 Det forholder sig nemlig således, at skønt forordningens artikel 8 forpligter den ansvarlige medlemsstat til at sørge for, at ansøgerens overførelse kan ske hurtigst muligt, er der ikke nogen bestemmelser i forordningen, som giver denne medlemsstat en mulighed for, efter stiltiende eller udtrykkeligt at have accepteret en anmodning om overtagelse eller tilbagetagelse i henhold til Dublin III-forordningens artikel 22 eller 25, på ny at give udtryk for sin vilje til at overtage eller tilbagetage den pågældende person.
- 34 Henset til det ovenstående skal det andet spørgsmål besvares med, at Dublin III-forordningens artikel 29, stk. 2, skal fortolkes således, at hvis overførslen ikke har fundet sted inden for den frist på seks måneder, som er fastsat i denne forordnings artikel 29, stk. 1 og 2, overgår det fulde ansvar til den anmodende medlemsstat, uden at det er nødvendigt, at den ansvarlige medlemsstat har afvist at overtage eller tilbagetage den pågældende person.

Det første spørgsmål

- 35 Med sit første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om Dublin III-forordningens artikel 27, stk. 1, sammenholdt med 19. betragtning til denne forordning, skal fortolkes således, at en ansøger om international beskyttelse – inden for rammerne af prøvelsen af en afgørelse om overførelse af den pågældende – kan påberåbe sig, at den frist på seks måneder, der er fastsat i denne forordnings artikel 29, stk. 1 og 2, er udløbet.
- 36 Dublin III-forordningens artikel 27, stk. 1, bestemmer, at en ansøger om international beskyttelse har ret til effektive retsmidler i form af klage eller indbringelse for en domstol eller et domstolslignende organ af de faktiske og retlige forhold mod en afgørelse om overførsel.
- 37 Rækkevidden af de retsmidler, som en ansøger om international beskyttelse har til prøvelse af en afgørelse om overførsel af den pågældende, er præciseret i 19. betragtning til denne forordning, hvoraf det fremgår, at med henblik på at sikre, at folkeretten overholdes, bør adgangen til effektive retsmidler i forbindelse med afgørelser om overførsel, der er indført med nævnte forordning, omfatte både undersøgelsen af anvendelsen af samme forordning og af den retlige og faktiske situation i den medlemsstat, som ansøgeren overføres til (dom af 26.7.2017, Mengesteab, C-670/16, EU:C:2017:587, præmis 43).
- 38 Det fremgår i øvrigt af Domstolens praksis, at henset til den generelle udvikling, som systemet til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet i en af medlemsstaterne, har undergået som følge af vedtagelsen af Dublin III-forordningen og af denne forordnings målsætninger, skal forordningens artikel 27, stk. 1, fortolkes således, at den sag, der kan anlægges i henhold hertil, bl.a. skal kunne omfatte overholdelsen af de proceduremæssige garantier, der er fastsat heri (jf. i denne retning dom af 26.7.2017, Mengesteab, C-670/16, EU:C:2017:587, præmis 44-48 og den deri nævnte retspraksis).

- 39 De procedurer til modtagelse og tilbagetagelse, der er fastsat ved Dublin III-forordningen, skal imidlertid følges under overholdelse af en række bindende frister, herunder den frist på seks måneder, der er fastsat i forordningens artikel 29, stk. 1 og 2. Selv om bestemmelserne tilsigter at regulere disse procedurer, bidrager de ligeledes til afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, sammen med de kriterier, der er fastsat i forordningens kapitel III. Som det fremgår af denne doms præmis 30-34, medfører udløbet af denne frist, uden at ansøgeren er blevet overført fra den anmodende medlemsstat til den ansvarlige medlemsstat, at det fulde ansvar overgår fra den anden medlemsstat til den første (jf. analogt dom af 26.7.2017, Mengesteab, C-670/16, EU:C:2017:587, præmis 50-53).
- 40 Under disse omstændigheder bemærkes, at med henblik på at sikre, at den påklagede afgørelse om overførsel er blevet truffet efter en korrekt anvendelse af disse procedurer, skal den ret, der behandler en klage over en afgørelse om overførsel, kunne prøve de anbringender, som fremsættes af en ansøger om international beskyttelse, hvorefter afgørelsen er vedtaget i strid med bestemmelserne i Dublin III-forordningens artikel 29, stk. 2, idet den anmodende medlemsstat allerede er blevet den ansvarlige medlemsstat på tidspunktet for vedtagelsen af den pågældende afgørelse som følge af, at den frist på seks måneder, der er fastsat i forordningens artikel 29, stk. 1 og 2, forinden er udløbet (jf. analogt dom af 26.7.2017, Mengesteab, C-670/16, EU:C:2017:587, præmis 55).
- 41 Når dette er sagt, skal det bemærkes, at til forskel fra de frister, der var genstand for den sag, der gav anledning til dom af 26. juli 2017, Mengesteab (C-670/16, EU:C:2017:587), som angår fremsættelsen af en anmodning om overtagelse, har de frister, der er fastsat i Dublin III-forordningens artikel 29, ikke alene til formål at omfatte vedtagelsen, men ligeledes gennemførelsen af afgørelsen om overførsel.
- 42 Det følger heraf, at disse frister kan udløbe efter vedtagelsen af afgørelsen om overførsel. Det skal i øvrigt bemærkes, at i hovedsagen har den pågældende person gjort gældende, at den frist på seks måneder, der er fastsat i forordningens artikel 29, stk. 1 og 2, er udløbet på et senere tidspunkt end vedtagelsen af en afgørelse om overførsel.
- 43 I denne henseende kan de kompetente myndigheder i den anmodende medlemsstat ikke i en sådan situation foretage en overførsel af den pågældende person til en anden medlemsstat og er derimod forpligtet til af egen drift at træffe de nødvendige foranstaltninger for at anerkende den første medlemsstats ansvar og for straks at indlede behandlingen af den anmodning om international beskyttelse, som den pågældende person har indgivet.
- 44 Endvidere bemærkes, at henset dels til det formål, som er nævnt i 19. betragtning til Dublin III-forordningen, om at sikre en effektiv beskyttelse af de pågældende personer i overensstemmelse med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder, dels til det formål, som er nævnt i denne doms præmis 31, om at sikre en hurtig afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, er det i ansøgerne om en sådan beskyttelses interesse og af hensynet til, at den ordning, der er indført ved forordningen, fungerer tilfredsstillende, skal ansøgeren have adgang til effektive og hurtige retsmidler, som gør det muligt for ham at påberåbe sig den omstændighed, at den frist på seks måneder, som er fastsat i forordningens artikel 29, stk. 1 og 2, er udløbet efter vedtagelsen af afgørelsen om overførsel.
- 45 I denne henseende bemærkes, at den ret, som i østrigsk lovgivning i det foreliggende tilfælde indrømmes en ansøger om international beskyttelse, til at påberåbe sig omstændigheder, der er indtrådt efter vedtagelsen af afgørelsen om overførsel i forbindelse med en sag anlagt til prøvelse af denne afgørelse, opfylder dette krav om at sikre effektive og hurtige retsmidler.
- 46 Det fremgår af ovenstående bemærkninger, at Dublin III-forordningens artikel 27, stk. 1, sammenholdt med 19. betragtning til denne forordning og artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at en ansøger om international beskyttelse skal råde over effektive og hurtige retsmidler, som gør det muligt for ham at påberåbe sig den omstændighed, at den frist på seks måneder, der er fastsat i forordningens artikel 29, stk. 1 og 2, er udløbet efter vedtagelsen af

afgørelsen om overførsel. Den ret, som i en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede indrømmes ansøgeren om international beskyttelse til at påberåbe sig omstændigheder, der er indtrådt efter vedtagelsen af afgørelsen om overførsel i forbindelse med en sag anlagt til prøvelse af denne afgørelse, opfylder dette krav om at sikre effektive og hurtige retsmidler.

Sagsomkostninger

- ⁴⁷ Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Store Afdeling) for ret:

- 1) **Artikel 29, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne, skal fortolkes således, at hvis overførslen ikke har fundet sted inden for den frist på seks måneder, der er fastsat i denne forordnings artikel 29, stk. 1 og 2, overgår det fulde ansvar til den anmodende medlemsstat, uden at det er nødvendigt, at den ansvarlige medlemsstat har afvist at overtage eller tilbagetage den pågældende person.**
- 2) **Artikel 27, stk. 1, i forordning nr. 604/2013, sammenholdt med 19. betragtning til denne forordning og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at en ansøger om international beskyttelse skal råde over effektive og hurtige retsmidler, som gør det muligt for ham at påberåbe sig den omstændighed, at den frist på seks måneder, der er fastsat i forordningens artikel 29, stk. 1 og 2, er udløbet efter vedtagelsen af afgørelsen om overførsel. Den ret, som i en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede indrømmes ansøgeren om international beskyttelse til at påberåbe sig omstændigheder, der er indtrådt efter vedtagelsen af afgørelsen om overførsel i forbindelse med en sag anlagt til prøvelse af denne afgørelse, opfylder dette krav om at sikre effektive og hurtige retsmidler.**

Underskrifter